Zápočtová práce 19.5.2022

Monte-Carlo simulace Isingova modelu

Isingův model

Isingův model slouží k popisu magnetických vlastností pevné látky. Spočívá v sadě n interagujících "spinů" (magnetických dipólů) S_j uspořádaných na pravidelné mříži, přičemž interakce je krátkodosahová a zahrnuje vždy pouze sousední spiny. Podle počtu a uspořádání interakcí se odlišují různé typy a dimenzionality mříží: spiny na řetízku (1D), čtvercová nebo šesterečná mříž (2D), kubická mříž (3D), atd. Každý spin S_j může mít pouze jednu ze dvou hodnot: +1 nebo -1 (spin míří nahoru nebo dolů).

Celková energie systému je

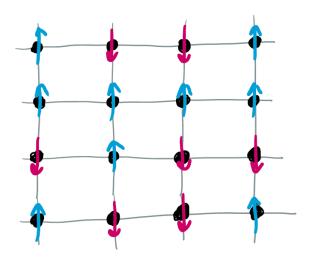
$$E = -J \sum_{\text{sousedi } \langle jk \rangle} S_j S_k, \tag{1}$$

kde J>0 je konstanta udávající sílu interakce. Znaménko – zaručuje, že preferované uspořádání spinů při nulové teplotě je paralelní (všechny spiny míří stejným směrem) a odpovídá feromagnetickému chování.

Střední magnetizace je

$$M = \langle S_j \rangle = \frac{1}{n} \sum_{j=1}^n S_j. \tag{2}$$

Termální fluktuace paralelní uspořádání spinů rozbíjí. Při nekonečné velikosti mříže $n \to \infty$ vykazuje model termodynamický fázový přechod mezi feromagnetickou fází s |M| > 0 za teplot $T < T_c$ a paramagnetickou fází s |M| = 0 za teplot $T > T_c$, kde T_c je teplota fázového přechodu (kritická teplota, Curieova teplota). Numericky lze fázový přechod pozorovat i pro konečnou velikost mříže.

Obrázek 1: Isingův model na čtvercové 2D mříži. Černé puntíky: jednotlivé spiny. Modrá šipka nahoru: $S_j = +1$. Červená šipka dolů: $S_j = -1$. Šedé čáry: interakce. Zobrazená mříž odpovídá N = 4 (rozměr mříže), n = 16 (počet spinů v mříži).

Metropolisův algoritmus

Chování Isingova modelu za konečné teploty se simuluje *Metropolisovým algoritmem*, který spočívá následujících krocích:

1. Máme n spinů S_j rozmístěných na mříži zadané geometrie.

2. Měníme postupně stav (znaménko) každého spinu. Označme energii před změnou $E_{\text{před}}$, energii po změně E_{po} , rozdíl energií $\Delta E \equiv E_{\text{před}} - E_{\text{po}}$. Podud $\Delta E < 0$, změnu spinu přijmeme. Pokud $\Delta E > 0$, změnu spinu přijmeme s pravděpodobností

$$p = e^{-\frac{\Delta E}{k_B T}},\tag{3}$$

kde k_B je Boltzmannova konstanta.

3. Získáme nový stav mříže a výpočet opakujeme.

Po spuštění Metropolisova algoritmu na náhodně nagenerovanou mříž trvá nějakou dobu, než se teplota mříže ustálí na požadované teplotě T. Tento jev se nazývá relaxace. Nás bude zajímat chování systému v rovnovážném stavu, tj. po relaxaci.

Úloha

Uvažujte Isingův systém za konečné teploty T na dvourozměrné čtvercové mříži velikosti $N \times N$, tj. každý spin interaguje se čtyřmi sousedy, viz obrázek 1. Celkový počet spinů je $n = N^2$.

- 1. (2 body) Zvolte vhodnou realizaci Isingovy čtvercové 2D mříže a naprogramujte funkci, která nageneruje náhodně její počáteční konfiguraci.
- 2. (2 body) Naprogramujte funkci, která spočítá energii Isingovy čtvercové mříže podle vzorce (1). Předpokládejte cyklické okrajové podmínky.
- 3. (2 body) Naprogramujte funkci, která spočítá střední magnetizaci Isingovy čtvercové mříže podle vzorce (2).
- 4. (2 body) Naprogramujte jeden krok Metropolisova algoritmu.
- 5. (2 body) Naprogramujte funkci, která provede následující posloupnost výpočtů pro teplotu T:
 - Inicializace: Nageneruje náhodnou mříž (viz bod 1).
 - Relaxace: Pro mříž provede r kroků Metropolisova algoritmu (viz bod 4).
 - Výpočet magnetizace a energie: Po relaxaci provede m kroků Metropolisova algoritmu. Po každém kroku spočítá magnetizaci M_k podle (2) a energii E_k podle (1).
 - Výsledek: Funkce vrátí průměrnou hodnotu

$$\bar{M} = \frac{1}{m} \sum_{k=1}^{m} M_k, \qquad \bar{E} = \frac{1}{m} \sum_{k=1}^{m} E_k.$$
 (4)

6. (2 body) Využijte funkci z bodu 5 a nakreslete bodové grafy funkcí M=M(T), E=E(T) pro $T\in \langle 0;5\rangle$. Zvolte dostatečné množství teplot z tohoto intervalu (doporučuji 100 hodnot). Z grafů odhadněte Curieovu teplotu T_c .

Program odlaďte pro mříž velikosti N = 10.

Při výpočtech uvažujte J = 1, $k_B = 1$, r = 50, m = 50.